

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 3. 1957, sp. zn. 2 Tz 25/57

Číslo: 39/1957

Právní věta:

Suma, která byla v podniku reštaurací a jedální získaná tím, že bylo zákazníkem předaná více porcií jedál, než kolik byt podle normy vyrobených, stává se majetkem podniku aj keď suma bola získaná tým, že zákazníci dostali menšie než normované porcie. Ak preto zamestnanec podniku, ktorému jej tržba zverená, si takúto sumu ponechá, dopúšťa sa rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 245 ods. 1 písm. b) tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 14.03.1957

Spisová značka: 2 Tz 25/57

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Obchod, Rozkrádání a poškozování majetku v socialistickém vlastnictví

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obvinená ako zamestnankyňa reštaurácie, národného podniku Reštaurácie a jedálne, poverená prijímať tržbu podniku od pokladničky, ponechala si časť tržby v sume 5.627,85 Kčs. Táto suma odpovedala rozdielu medzi normovaným množstvom porcií jedál, ktoré mali byť v kuchyni vyrobené a väčším množstvom porcií predaných v jedálni zákazníkom, čo sa stalo tým, že niektorým zákazníkom boli predané menšie porcie.

Ludový súd v Novom Meste nad Váhom uznal obvinenú za uvedený skutok vinnou trestným činom rozkrádania národného majetku podľa § 245 ods. 1 písm. b) tr. zák.

Krajský súd v Bratislave zamietol odvolanie obvinenej ako oneskorené (§ 179 ods. 1 tr. por. 1950).

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom zrušil rozsudok ľudového a krajského súdu a ľudovému súdu nariadil, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie:

Sťažnosť pre porušenie zákona uvádza, že ľudový súd rozhodol bez toho, že by mal dostatočne zistený skutkový stav veci, čím porušil zákon v ustanovení § 2 ods. 3 tr. por. 1950.

Sťažnosť pre porušenie zákona je dôvodná.

Skutočnosť, že tržba za odpredané jedlá bola vyššia, než bolo podnikom plánované, nezbavovala obvinenú povinnosti odovzdať podniku celú tržbu, lebo táto tržba sa stala majetkom podniku tým, že zákazníci podniku za skonzumované jedlá tieto peniaze zaplatili.

Pokiaľ niektorí zákazníci za peniaze zaplatené podniku obdržali menšie porcie jedál, ako im prislúchalo, nemení to nič na tom, že zaplatené peniaze sa stali vlastníctvom podniku a súčasťou tržby a že zákazníci mohli požadovať od podniku náhradu, ktorú im bol povinný podnik poskytnúť. Neodovzdaním celej tržby za odpredané jedlá bol teda poškodený národný podnik a nie zákazníci.

Kvalifikácia konania obvinenej z tohto hľadiska ako rozkrádanie národného majetku podľa § 245 ods. 1 písm. b) tr. zák. by preto bola správna. Ľudový súd však porušil zákon tým, že pre svoje právne závery nemal dostatočný podklad v skutkovom zistení.

(V ďalšom Najvyšší súd uviedol, v ktorých smeroch zostalo skutkové zistenie ľudového súdu neúplné a ako bude treba toto zistenie doplniť.)